

| BelastingBelangen Februari 2023

Wet Dwangsom bij niet tijdig beslissen aan inflatie onderhevig

De wettelijke beslistermijn op een bezwaarschrift is een termijn van orde en geen fatale termijn. Te laat bezwaar maken is fataal voor de belastingplichtige, maar te laat uitspraak doen op een bezwaar door de Belastingdienst heeft voor die uitspraak geen gevolgen. De uitspraak blijft in stand. En dat is voor de Belastingdienst maar goed ook, want die slaagt er al jaren niet meer in om bezwaarschriften op tijd af te handelen. Ook het afgelopen jaar haalde de Belastingdienst de streefwaarde van 90% tijdige behandeling van bezwaarschriften conform de Awb niet.

De beslistermijnen in de Awb zijn er niet voor niets. Deze termijnen beschermen belastingplichtigen tegen onbehoorlijk gedrag van de overheid en verschaffen rechtszekerheid. Door bezwaarschriften op tijd af te doen, kunnen belastingplichtigen ervan uitgaan dat hun zaak serieus wordt genomen. Het vertrouwen van een belastingplichtige in de Belastingdienst gaat met sprongen achteruit als bezwaarschriften steeds te laat worden afgehandeld. De belastingplichtige kan de inspecteur wel aansporen voortvarender te handelen door die in gebreke te stellen en een dwangsom te eisen als de beslistermijn is verstreken. De inspecteur heeft dan nog twee weken de tijd om te beslissen en anders gaat de dwangsomteller lopen. Die start bij € 23 per dag voor de eerste twee weken en kan oplopen tot maximaal € 1.442 na 42 dagen. Deze stok achter de deur begint echter steeds meer aan kracht in te boeten. Daar waar de Wet dwangsom bij de invoering destijds was bedoeld om de overheid te bewegen op tijd te beslissen en het niet op een dwangsom aan te laten komen, lijkt dat nu anders te zijn. De Belastingdienst tikt de maximale dwangsom af als "prijs" voor een langere beslistermijn. Daarna rest de belastingplichtige slechts het instellen van beroep tegen het niet-tijdig beslissen, maar ook bij de rechter zijn de doorlooptijden inmiddels dermate lang dat dit geen snelle oplossing betekent.



Eerlijk is eerlijk: de Belastingdienst kan er bij gebrek aan mensen en middelen ook niet altijd iets aan doen dat een bezwaarschrift niet op tijd wordt afgedaan. Toch wordt het misschien tijd om de prijs die de Belastingdienst betaalt voor een langere beslistermijn eens te verhogen. Sinds de invoering van de Wet dwangsom 14 jaar geleden zijn de bedragen één keer met enkele euro's verhoogd. Deze zijn blijkbaar aan inflatie onderhevig. Mocht een verhoging niet afdoende zijn, dan is er nog een andere manier om de stapels bezwaarschriften bij de Belastingdienst te verminderen. Ontleend aan het *lex silencio positivo*: als niet tijdig op een vergunningaanvraag is beslist, is de vergunning van rechtswege gegeven. Ofwel: als niet op tijd op een bezwaarschrift is beslist, is het bezwaar van rechtswege gegrond. De budgettaire gevolgen van die oplossing laat ik dan maar buiten beschouwing.

| Inhoudsopgave



Nieuws

Geruisloze inbrengfaciliteit ook voor verhuurder van onderneming	01
Niet-uitgekeerd pensioen van eigen BV belast	03
Paardenbak, stallen en wei aanhorigheid bij eigen woning: rente aftrekbaar	05
Vergoeding voor bedrijfsongeval van uitzendkracht onbelast	09
Woning na remigratie eigen woning, maar ook belast in box 3	11
Woonplaats ondanks zorgvuldige verdragsplanning in Nederland	13
Ontvangsten van ex-partner box 1-belaste periodieke uitkeringen	20
Belgisch Future Plan geen levensverzekering in box 1, maar box 3-vermogen	22
Informatievordering niet onbegrensd en ongebreideld	26
Boeterente aan eigen BV was vooruitbetaalde eigenwoningrente: aftrek beperkt	28
Eerste uitspraken over rechtsherstel box 3 bezwaarmakers	29
Factuurbedrag bepalend voor BTW bij verkoop auto BV aan DGA	33
Hoge Raad stelt hogere eisen bij dubbele bewustheids uitdelingen	34
Rente over oude vordering gestaakte varkenshouder nagekomen bedrijfsbate	39
IMSV niet € 500 maar € 50 per halfjaar in WOZ-zaak	40



Tips

Loonaangifte DGA niet alleen in december	02
Geen betalingskorting bij voorlopige aanslag VPB	04
Kleinschaligheidsinvesteringsaftrek in 2023	06
Subsidies voor aankoop elektrische auto	08
Gemengde kosten aftrekbaar vanaf € 5.100	10
Beperkte toegang tot UBO-register	12
Excessieve vertrekvergoeding vanaf € 612.000	14
Betalen naar gebruik: met of zonder kastje in de auto?	16
Stijging drempelvrijstelling RVU per 2023	21
Verhuiskosten van werknemer onbelast vergoeden	23
Belastingrente VPB vanaf maart van 8% naar 10,5%	25
Te veel betaalde lijfrentepremie? Vraag fiscus om verklaring	27
Verhoging bedragen beslagvrije voet	32
Verlenging compensatieregeling eHerkenning	38



Vragen

Wat zijn de fiscale regels om reis- en parkeerkosten te vergoeden?.....	07
Is loon onbelast uitruilen nog tot € 0,19 per kilometer mogelijk?	15
Hoeveel mag ik dit jaar belastingvrij schenken?.....	24
Kleinkinderen bedrag nalaten, hoe te regelen?	31
Wat zijn de fiscale regels voor spaargeld eenmanszaak?	37
Hoe moet ik verhuurde panden in box 3 waarderen?	41



Special

Aandachtspunten bij het gebruikelijk loon voor de dga	17
IB- en VPB-ondernemers mogen dit jaar willekeurig afschrijven	35



Geruisloze inbrengfaciliteit ook voor verhuurder van onderneming

21 februari 2023

Hof Amsterdam beslist in de volgende zaak dat ook een verhuurder van een onderneming de geruisloze inbrengfaciliteit van artikel 3.65 Wet IB 2001 kan toepassen.

Een man exploiteerde een motorbrandstoffenverkoopspunt met shop en carwash. In 2010 ging hij die onderneming verhuren aan een BV. Op 14 augustus 2017 ondertekende de man een intentieverklaring voor de oprichting van een BV. Op 29 maart 2018 werd de BV opgericht en werd de eenmanszaak in de BV ingebracht. In april 2018 verzocht de man de inspecteur om toepassing van de geruisloze inbrengfaciliteit, maar de inspecteur wees dit verzoek af.

Rechtbank Noord-Holland was het eens met de inspecteur, maar de man ging met succes in hoger beroep. Hof Amsterdam (ECLI:NL:GHAMS:2022:3203) besliste dat de man tot aan de verhuur in juli 2010 ondernemer was in de zin van artikel 3.4 Wet IB 2001 en in die hoedanigheid gerechtigd was tot het vermogen van de onderneming. Ook vanaf juli 2010 bleef hij winst uit onderneming genieten, namelijk als medegerechtigde tot het vermogen van een onderneming. De tot de verhuurde onderneming behorende vermogensbestanddelen (inclusief stille reserves en goodwill) vielen na het einde van die huurperiode weer toe aan de man, zodat hij bij de waardeontwikkeling daarvan een belang bleef houden. Volgens het Hof was deze medegerechtigdheid een rechtstreekse voortzetting van de eerdere gerechtigdheid als ondernemer. Hierdoor kon gebruik worden gemaakt van de geruisloze inbrengfaciliteit van artikel 3.65 Wet IB 2001.



Commentaar

De zaak is nog niet definitief beslecht. De staatssecretaris is in cassatie gegaan. Hij vindt dat de geruisloze omzetting van een verhuurde onderneming in principe niet mogelijk is. Bij de toepassing van artikel 3.65 Wet IB 2001 brengt dat volgens een beleidsbesluit uit 2010 niet zonder meer mee dat de verhuurde onderneming voor de verkrijgende BV in oprichting ook als een onderneming in de zin van artikel 3.4 Wet IB 2001 is aan te merken. Inbreng van een verhuurde onderneming is volgens de staatssecretaris wel met toepassing van artikel 3.65 Wet IB 2001 mogelijk mits ten aanzien van de NV of BV waarin de activiteiten worden ingebracht nog sprake is van een voor rekening van die vennootschap gedreven onderneming als bedoeld in artikel 3.4 Wet IB 2001.



Loonaangifte DGA niet alleen in december

21 februari 2023

Een BV met één of meerdere DGA's mag de aangifte loonheffingen al doen voor tijdvakken die nog niet zijn begonnen. Het betalen van de aangifte loonheffingen kan normaal gesproken vanaf de eerste dag van het tijdvak. Alleen bij het eerste aangiftetijdvak van het jaar kan dat pas vanaf 1 februari. Op het online informatieplatform Forum Salaris maakt de Belastingdienst duidelijk dat de BV het loon van de DGA in de aangifte moet verwerken in het tijdvak waarin het 'genietingsmoment' valt. Krijgt de DGA maandelijks zijn loon, dan moet de BV dat dus ook elke maand in de aangifte opgeven. Het is niet de bedoeling dat de BV pas in de aangifte van december het hele jaarloon opgeeft. Dat is alleen anders als de DGA in december al het loon krijgt, óf als er sprake is van fictief loon. In het laatste geval heeft het loon niet daadwerkelijk ontvangen, maar moet de BV toch een gebruikelijk loon opgeven voor de aangifte.



Niet-uitgekeerd pensioen van eigen BV belast

21 februari 2023

Hof Arnhem-Leeuwarden beslist dat het niet-uitgekeerde pensioen van een dga belast is omdat het pensioen wel vorderbaar en inbaar was.

Een dga had bij zijn BV pensioenaanspraken in eigen beheer opgebouwd. Vanaf 14 november 2008 had hij recht op een pensioenuitkering van € 95.124 per jaar. Per 1 juli 2014 keerde de BV nog maar € 46.680 per jaar uit. De dga had voor de financiering van zijn woning leningen bij de BV afgesloten van in totaal € 1.220.920. Daarnaast had hij ultimo 2015 een rekening-courantschuld aan de BV van € 978.481. De inspecteur verhoogde het pensioen over 2015, 2016 en 2017 met het niet-uitgekeerde gedeelte van de pensioenuitkering. De dga ging tevergeefs in beroep. Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2022:9077) stelde de dga ook in hoger beroep in het ongelijk.

Het Hof verwierp de stelling van de dga dat de afspraak was gemaakt dat de helft van het pensioen renteloos schuldig werd gebleven. Ten eerste was die afspraak niet aannemelijk gemaakt maar zelfs als deze afspraak zou zijn gemaakt na het tijdstip waarop de uitkeringen vorderbaar en inbaar werden, waren de uitkeringen al genoten en kon een dergelijke afspraak dat niet ongedaan maken. Als de afspraak wel tijdig zou zijn gemaakt, hield deze in dat het pensioen in zoverre op een ongebruikelijk tijdstip zou worden genoten, zodat daarmee op grond van artikel 13a, lid 2, Wet LB geen rekening werd gehouden. In dit geval was geen sprake van de situatie dat de pensioenuitkeringen door liquiditeitsproblemen niet konden worden uitgekeerd, aangezien de termijnen konden worden uitgekeerd door verrekening met de vordering die de BV op de dga had. Het Hof was het ook niet eens met de dga eens dat de vordering van de BV op hem waardeloos was. Bij verrekening werden beide partijen bevrijd van een schuld en in zoverre werden zij wel verrijkt. De vordering van de BV was ook niet waardeloos, omdat de BV deze (geheel of gedeeltelijk) kon innen door verrekening van de verschuldigde pensioentermijnen.



Commentaar

Artikel 7:632 BW beperkt de werkgever in de verrekening van door hem verschuldigd loon met vorderingen die hij heeft op de werknemer. Deze bepaling verhindert echter niet dat de werknemer een schuld die hij aan de werkgever heeft, verrekent met een loonvordering die hij op de werkgever heeft. Daarnaast geldt artikel 7:632 BW slechts gedurende het bestaan van de dienstbetrekking en niet na beëindiging daarvan. Bovendien geldt deze bepaling alleen voor loon in civielrechtelijke zin en niet voor pensioentermijnen, ook al worden die voor de heffing van loon- en inkomstenbelasting wel aangemerkt als loon.



Geen betalingskorting bij voorlopige aanslag VPB

21 februari 2023

In 2022 konden ondernemingen een korting krijgen als zij de voorlopige aanslag VPB in één keer betaalden vóór het verstrijken van de eerste betaaltermijn. Die korting werd onder meer gebaseerd op de gemiddelde belastingschuld van de onderneming. Per 1 januari 2023 is deze korting komen te vervallen. Ondernemingen kunnen nog steeds de voorlopige aanslag VPB in één keer betalen, maar dan dus zonder korting. In de inkomstenbelasting blijft de betalingskorting voor voorlopige aanslagen wel bestaan. De hoogte van deze korting is gekoppeld aan de invorderingsrente, die sinds 1 januari 2023 is verhoogd van 1% naar 2% (3% per 1 juli 2023).

Aan het begin van het jaar verstuurt de Belastingdienst de voorlopige aanslagen IB en VPB. Zo kunnen belastingplichtigen al gedurende het jaar belasting betalen, in plaats van in één keer achteraf. De voorlopige aanslagen baseert de Belastingdienst op gegevens van voorgaande jaren en de nieuwe tarieven voor 2023. Voor ondernemingen is het van belang om te controleren of de aanslag aansluit bij de werkelijke situatie. Verwacht u dit jaar minder winst, dan kunt u de voorlopige aanslag aanpassen. Dat kan op drie manieren:

- U vult in Mijn Belastingdienst Zakelijk een formulier in.
- Kunt u niet in dit portaal, dan vult u het [wijzigingsformulier](#) voor 2023 in via de website van de Belastingdienst.
- U wijzigt de aanslag via de boekhoudsoftware of via uw belastingadviseur.



Paardenbak, stallen en wei aanhorigheid bij eigen woning: rente aftrekbaar

21 februari 2023

Rechtbank Gelderland beslist dat een paardenaccommodatie bij een eigen woning op enig moment aangemerkt kon worden als een aanhorigheid. Hierdoor was de rente aftrekbaar als eigenwoningrente.

Een man kocht in 2008 percelen grond bij zijn eigen woning en liet daarop een accommodatie voor paarden bouwen, met binnen- en buitenbak, weiden en paddocks. Het geheel kostte ruim € 1 mln. Hij sloot daarvoor een hypotheek af. Het was de bedoeling dat zijn dochter paarden ging fokken en trainen. De exploitatie van de manege kwam echter niet van de grond. De paardenaccommodatie werd alleen hobbymatig gebruikt. De man bracht de hypotheekrente in 2008, 2009 en 2010 in aftrek als kosten van de eigen woning, maar de inspecteur weigerde de aftrek. De man ging in beroep en stelde dat de paardenaccommodatie een aanhorigheid bij de woning was. Hof Arnhem-Leeuwarden was het daar niet mee eens, maar de man claimde voor de jaren 2012-2017 opnieuw aftrek van eigenwoningrente voor de schulden in verband met de paardenaccommodatie. De inspecteur weigerde de aftrek weer. De man ging opnieuw in beroep en deze keer met succes.

Rechtbank Gelderland

(ECLI:NL:RBGEL:2022:5768) besliste dat de paardenbak en stallen wél konden worden aangemerkt als aanhorigheid in de zin van artikel 3.111, lid 1, Wet IB 2001. Er was sprake van een aanhorigheid als (1) een gebouw behoorde bij, (2) in gebruik was bij en (3) naar de omstandigheden beoordeeld dienstbaar was aan de woning. Volgens de Rechtbank was aan alle drie de vereisten voldaan. De paardenbak met stallen was als één geheel met de woning gebouwd en in dezelfde bouwstijl opgetrokken. De paardenbak was in de directe nabijheid van de woning en vanaf de woning direct bereikbaar. Ook was de paardenbak met stallen in gebruik bij de woning. Er werden immers alleen paarden gehouden, verzorgd en getraind door de bewoners van de woning. De situatie week af van die in de jaren 2008-2010, toen de dochter een eigen woonruimte had. Tot slot was de paardenbak met stallen dienstbaar aan de woning. Tot de functie van een woning behoorde ook het bieden van gelegenheid tot het uitoefenen van hobby's. De paardenbak met stallen werd gedurende de jaren 2012-2017 alleen hobbymatig gebruikt door de echtgenote en de dochter en in die jaren was geen sprake geweest van commerciële activiteiten. Ook de weidegronden behoorden bij de woning, omdat ze zowel optisch als voor wat betreft de absolute afstand relatief dicht bij de woning lagen en ook werden gebruikt voor de paarden.





Kleinschaligheidsinvesteringsaftrek in 2023

21 februari 2023

Als u in bedrijfsmiddelen gaat investeren, kunt u zowel in de inkomstenbelasting als de vennootschapsbelasting gebruikmaken van de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek (KIA). Bij deze algemene regeling bepalen de kosten die gemaakt zijn voor de aanschaf van de bedrijfsmiddelen de hoogte van deze aftrek. De teller voor de KIA begint pas te lopen vanaf een investering van € 2.600 (€ 2.400 in 2022). Bij vervreemding van bedrijfsmiddelen waarbij eerder een investeringsaftrek ten laste van de winst is gebracht, geldt een desinvesteringsbijtelling (meer dan € 2.600). In 2023 behaalt u de maximale aftrek voor de KIA bij een totale investering tussen de € 63.716 en € 117.991. Daarboven loopt het weer af. Voor investeringen boven de € 353.973 vervalt de aftrek helemaal.

Investeringsbedrag	Aftrek
€ 0 – € 2.600	0%
€ 2.601 – € 63.716	28% van het investeringsbedrag
€ 63.717 – € 117.991	€ 17.841
€ 117.992 – € 353.973	€ 17.841 +/- 7,56% van het investeringsbedrag dat de € 117.991 te boven gaat



Wat zijn de fiscale regels om reis- en parkeerkosten te vergoeden?

21 februari 2023

Binnen onze onderneming worden verschillende methodes gehanteerd om reis- en parkeerkosten te vergoeden. Zijn hier fiscale regels voor?

Antwoord

Als een werknemer zijn eigen auto gebruikt voor reizen voor het werk mag u hem voor deze zakelijke reizen een onbelaste vergoeding betalen van maximaal € 0,21 per kilometer. Dit bedrag is gericht vrijgesteld. Deze vergoeding wordt geacht allerlei kosten te dekken, zoals de parkeerkosten die de werknemer maakt. Denk ook aan de tolgelden en schade aan de auto.

Vergoedingen voor reiskosten die u naast de € 0,21 per kilometer betaalt, zijn loon. Heeft u de afspraak dat de werknemer naast zijn reiskostenvergoeding ook de gemaakte parkeerkosten kan declareren? Dan is die parkeervergoeding belast. U kunt er wel voor kiezen om deze kosten aan te wijzen als eindheffingsloon ten laste van de vrije ruimte. Het komt ook voor dat een onderneming een hogere reiskostenvergoeding aanbiedt, bijvoorbeeld € 0,31 per kilometer. Op die manier houdt de werknemer meer over om bijvoorbeeld zijn parkeerkosten te dekken. Ook in dat geval is het meerdere boven de wettelijke € 0,21 belast loon, dat eventueel is aan te wijzen als eindheffingsloon ten laste van de vrije ruimte.



Subsidies voor aankoop elektrische auto

21 februari 2023

Particulieren kunnen tot en met 29 december 2023 de Subsidie Elektrische Personenauto's Particulieren (SEPP) aanvragen voor de koop of lease van elektrische auto's. De SEPP is aan te vragen bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). Omdat deze subsidie alleen voor particulieren geldt, moet u deze als ondernemer dus in privé aanschaffen. Voor nieuwe elektrische auto's is er € 2.950 subsidie, voor tweedehands auto's is het subsidiebedrag € 2.000. U kunt de SEPP pas aanvragen als er na 1 januari 2023 een koop- of leaseovereenkomst is gesloten. De auto hoeft nog niet daadwerkelijk geleverd te zijn op het moment van de aanvraag. Om in aanmerking te komen voor deze subsidie moet u voldoen aan de volgende voorwaarden:

- U schaft een volledig elektrische personenauto aan met een actieradius van minstens 120 kilometer.
- De catalogusprijs die geregistreerd staat in het kentekenregister van de RDW ligt tussen de € 12.000 en € 45.000.
- De nieuw aangeschafte elektrische auto moet minstens drie jaar op uw naam blijven staan.

Daarnaast gelden er aanvullende voorwaarden voor de SEPP. Die zijn afhankelijk van de vraag of u de auto koopt of leaset en of het om een nieuwe of om een gebruikte auto gaat. Wacht in elk geval niet te lang om uw aanvraag in te dienen. Want het kan hard gaan. In 2021 was het budget voor de SEPP in een paar dagen op. Vorig jaar duurde het tot begin juni tot het subsidiebedrag voor nieuwe elektrische auto's op was.



Vergoeding voor bedrijfsongeval van uitzendkracht onbelast

21 februari 2023

Rechtbank Noord-Holland beslist dat de vergoeding die een uitzendkracht na een bedrijfsongeval ontving van de gemeente waar hij was gedetacheerd, onbelast was omdat geen sprake was van loon uit een vroegere (fictieve) dienstbetrekking en ook niet van vervanging van inkomsten.

Een man was via een uitzendbureau uitgeleend aan een gemeente. Tijdens zijn werk kreeg hij een bedrijfsongeval waardoor hij arbeidsongeschikt raakte. De man stelde de gemeente aansprakelijk. De gemeente liet weten dat het bedrijfsongeval werd gelijkgesteld met een aan een ambtenaar overkomen dienstongeval. In 2018 keerde de gemeente € 8.451 uit. De man gaf in zijn aangifte IB de vergoeding niet aan omdat volgens hem sprake was van een vrijgestelde schadevergoeding.

Rechtbank Noord-Holland (ECLI:NL:RBNHO:2022:9034) stelde voorop dat de arbeidsverhouding tussen de man en het uitzendbureau moest worden aangemerkt als een fictieve dienstbetrekking die na het ongeval was beëindigd. Dat stond er echter niet aan in de weg om de nadien toegekende vergoeding aan te merken als loon uit vroegere dienstbetrekking. Ook het feit dat de vergoeding was betaald door de gemeente en niet door het uitzendbureau verhinderde dit niet. De Rechtbank besliste vervolgens dat de vergoeding van de gemeente onvoldoende verband hield met de arbeidsverhouding tussen de man en het uitzendbureau. De vergoeding vond niet zozeer haar grond in de fictieve dienstbetrekking dat zij als daaruit genoten moest worden aangemerkt. Er was dus geen sprake van loon. De Rechtbank was het ook niet met de inspecteur eens dat sprake was van gederfd loon. De gemeente had al in januari 2003 medegedeeld dat de vergoeding van geleden loonschade en gemaakte onkosten geen belastbaar loon was. Uit een brief van de gemeente volgde dat de vergoeding zag op loonschade die was geleden door het ongeval. Op basis van de stukken stelde de Rechtbank vast dat het ging om een schadevergoeding uitbetaald door een derde. De Rechtbank verklaarde het beroep van de man gegrond.



Commentaar

Een schadevergoeding die van een (ex)-werkgever wordt ontvangen is loon (uit vroegere dienstbetrekking) tenzij die vergoeding in de wet is vrijgesteld, of niet zozeer verband houdt met de dienstbetrekking dat die als daaruit genoten kan worden aangemerkt. Het moet dan wel gaan om een vergoeding voor immateriële schade of verlies aan arbeidskracht. In bovenstaande zaak blijft eigenlijk onduidelijk of hiervan wel sprake was.



Gemengde kosten aftrekbaar vanaf € 5.100

21 februari 2023

U kunt de door u gemaakte kosten in principe aftrekken van de winst, waardoor u minder belasting betaalt. Maar niet alle kosten zijn aftrekbaar. De 'gemengde kosten' zijn tot een drempelbedrag niet aftrekbaar. Het gaat bij de gemengde kosten om kosten die wel voor de onderneming zijn gemaakt, maar die ook een privé-tintje hebben. Volgens de wet gaat het daarbij om de volgende kosten:

- kosten van voedsel, drank en genotmiddelen;
- representatiekosten, zoals recepties en feesten;
- kosten van congressen, seminars, symposia, excursies en studiereizen.

Het 'privé-deel' van deze kosten is niet aftrekbaar van de winst. Daarvoor geldt dit jaar een drempelbedrag van € 5.100 (€ 4.800 in 2022). Heeft u méér gemengde kosten dan het drempelbedrag, dan is het deel boven de drempel wel aftrekbaar. Voor een ondernemer voor de inkomstenbelasting is dus € 5.100 aan gemengde kosten niet aftrekbaar van zijn winst. Bent u een IB-ondernemer, dan mag u in de IB-aangifte ook ervoor kiezen om de 80%-regeling toe te passen. U mag dan 80% van de gemengde kosten wél in aftrek brengen, maar de overige 20% niet.

De VPB kent een vergelijkbare regeling. Een VPB-plichtige onderneming mag tot € 5.100 aan gemengde kosten niet in mindering brengen op de winst. Of, als dat hoger is, 0,4% van de totale loonsom van de onderneming. Een alternatief is om 73,5% van de gemengde kosten in aftrek te brengen, en 26,5% dus niet.



Woning na remigratie eigen woning, maar ook belast in box 3

21 februari 2023

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft beslist dat de woning van een remigrerend echtpaar in box 1 was belast vanaf het moment dat zij zich weer in Nederland vestigden en dat de woning aan het begin van dat jaar in box 3 was belast. Er was geen sprake van dubbele heffing.

Een man en zijn echtgenote kwamen in augustus 2018 weer in Nederland wonen. Zij bezaten voorafgaand aan de remigratie twee woningen in Nederland, waarvan zij er één als eigen woning gingen bewonen. De inspecteur belaste in box 3 echter ook de woning die later in dat jaar als hoofdverblijf in box 1 in gebruik werd genomen. Op de voor box 3 geldende peildatum van 1 januari 2018 was die woning namelijk nog geen eigen woning. Het echtpaar vond het niet terecht dat de woning in 2018 zowel tot het box 3-vermogen als tot het box 1-vermogen werd gerekend.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2022:6739) besliste dat voor de belastingheffing (box 3) werd gekeken naar de rendementsgrondslag aan het begin van het kalenderjaar en dus ongeacht het moment waarop de binnenlandse belastingplicht begon. De wetgever had ervoor gekozen om bezittingen te belasten naar de waarde op de peildatum 1 januari zonder rekening te houden met wijzigingen in de loop van het kalenderjaar. Daaraan deed niet af dat het voordeel uit sparen en beleggen tijdsevenredig was herleid. Voor de berekening van het belastbare inkomen uit sparen en beleggen werd immers uitgegaan van de rendementsgrondslag aan het begin van het jaar, ook als een bestanddeel van dat vermogen in de loop van het jaar een eigen woning werd. In die zin was er geen sprake van een verschil tussen belastingplichtigen die in het gehele jaar binnenlands belastingplichtig waren en zij die dat in de loop van het jaar werden. De wettelijke bepalingen voorzagen niet in een regeling waardoor de verkrijging of de vervreemding van een bezitting na het begin van het belastingjaar tot wijziging van de rendementsgrondslag leidde. De Rechtbank verklaarde het beroep van het echtpaar ongegrond.



Beperkte toegang tot UBO-register

21 februari 2023

Sinds de start van het zogeheten UBO-register is een deel van de gegevens voor iedereen in te zien tegen een kleine vergoeding. In het register staan de gegevens van de ultimate beneficial owners (UBO's) van onder meer ondernemingen en stichtingen. Het register is onderdeel van het Handelsregister en wordt beheerd door de Kamer van Koophandel (KvK). Dat een deel van de UBO-gegevens voor iedereen toegankelijk is, zorgde voor felle kritiek. Onder meer familiebedrijven vreesden voor hun privacy. Eind vorig jaar heeft het [Europese Hof geoordeeld](#) dat de openbaarheid een te grote inbreuk is op de grondrechten van UBO's. In reactie op dat arrest heeft de KvK op verzoek van het kabinet alle informatieverstrekingen gestaakt. Op basis van een analyse van het arrest heeft het kabinet besloten het register niet opnieuw voor iedereen open te stellen. De toegang wordt beperkt tot drie groepen:

- bevoegde autoriteiten (zoals de Belastingdienst),
- meldingsplichtige instellingen (zoals banken);
- organisaties en personen die een 'legitiem belang' kunnen aantonen.

Er komt een wetsvoorstel aan dat de openbaarheid van het UBO-register beperkt, zo meldt minister Kaag van Financiën in een brief aan de Tweede Kamer. De minister merkt in haar brief nadrukkelijk op dat oordeel van het Hof niet gaat over de registratieplicht. De plicht om een UBO in te schrijven blijft dus gelden en ook de handhaving via steekproeven zet het kabinet door.



Woonplaats ondanks zorgvuldige verdragsplanning in Nederland

21 februari 2023

De man in de volgende zaak deed er alles aan om de indruk te wekken dat hij niet in Nederland woonde, maar Rechtbank Noord-Holland besliste dat hij binnenlands belastingplichtig was.

Een man en zijn echtgenote bezaten een woning en een verhuurd zomerhuis in Nederland. Vanaf 1 februari 2015 verhuurden zij hun woning tot 1 januari 2017, onder voorbehoud van eigen gebruik voor maximaal 62 dagen per jaar. In 2015 werd de woning 185 dagen verhuurd en 193 dagen in 2016. De man schreef zich per 1 februari 2015 in Duitsland in en per 20 december 2016 weer in Nederland. De inspecteur stelde dat in 2015 en 2016 sprake was van binnenlandse belastingplicht en legde navorderingsaanslagen op. De man ging in beroep. De rechtbank (ECLI:NL:RBNHO:2022:10717) besliste dat de man binnenlands belastingplichtig was. Hij woonde tot 1 februari 2015 en vanaf 20 december 2016 in Nederland. In

de tussenliggende periode woonde hij volgens de rechtbank echter ook niet in Duitsland. De verhuur van de woning en het zomerhuis eindigde op 1 januari 2017, het moment dat de man niet meer de voordelen kon genieten van het oude verdrag met Duitsland uit 1959. Dit was volgens de rechtbank een aanwijzing dat vooraf al het voornemen bestond om na afloop van twee jaar terug te keren naar Nederland en de koopwoning weer te betrekken. De man verbleef bovendien een substantieel gedeelte van de periode in Nederland. Hij was vrijwel iedere maand van 2015 en 2016 één of meer dagen in Nederland te vinden en kon vrijwel al die dagen verblijven in zijn eigen woning, gelet op het voorbehoud dat hij in de overeenkomst met de verhuurder had gemaakt. Ook dit duidde erop dat de persoonlijke banden van duurzame aard met Nederland nooit waren verbroken. Dat de man een niet onbelangrijk deel van zijn persoonlijke levensbelangen naar Duitsland had verlegd, was onvoldoende om te kunnen spreken van duurzame banden van persoonlijke aard met Duitsland.

Commentaar

Het is niet altijd duidelijk waar iemand fiscaal gezien woont. Artikel 4 AWR bepaalt dat sprake moet zijn van een duurzame persoonlijke band. Dit wordt beoordeeld op grond van alle feiten en omstandigheden. Hierbij is onder meer van belang: de plaats waar werkzaamheden worden verricht, de verblijfplaats van het gezin, waar de kinderen naar school gaan, waar een woning wordt aangehouden, het hebben van een auto met een Nederlands kenteken, het al of niet hebben van financiële banden met een land, abonnementen, de plaats van huisarts, tandarts en ziekenhuis, de plaats van verenigingen waarvan de belastingplichtige lid is, de plaats van inschrijving in het bevolkingsregister en de nationaliteit.





Excessieve vertrekvergoeding vanaf € 612.000

21 februari 2023

Als een werknemer uit dienst treedt, kunt u hem als werkgever een vertrekvergoeding meegeven. Over een zogenoemde excessieve vertrekvergoeding betaalt u vanaf het toetsloon 75% aan pseudo-eindheffing bovenop de reguliere loonheffingen. Een vertrekvergoeding is in 2023 excessief als deze meer dan € 612.000 bedraagt. In 2022 lag de grens nog bij € 576.000. U mag de pseudo-eindheffing voor excessieve vertrekvergoedingen niet opnemen in uw reguliere aangifte loonheffingen. U moet de aangifte voor de vertrekvergoeding schriftelijk indienen met een apart aangifteformulier. Dat formulier vraagt u aan bij de afdeling pseudo-eindheffing van de Belastingdienst (kantoor Amsterdam). De pseudo-eindheffing moet u aangeven in het aangiftetijdvak waarin de dienstbetrekking van de werknemer eindigt.

Voor het bepalen van het toetsloon en het [bereken van het excessieve deel](#) van de vertrekvergoeding is het onder meer van belang in welk jaar een werknemer in dienst kwam. Was dat vóór of op 1 januari 2021, in de loop van 2021, in 2022 of in 2023? Voor de bepaling van het toetsloon gaat u uit van het loon voor de loonbelasting/premie volksverzekeringen, inclusief eindheffingsloon. Het toetsloon is altijd een jaarbedrag. Als een werknemer slechts een deel van het jaar in dienst was, moet u het loon dus naar een jaarbedrag omrekenen.



Is loon onbelast uitruilen nog tot € 0,19 per kilometer mogelijk?

21 februari 2023

Werknemers krijgen in onze onderneming een vaste reiskostenvergoeding van € 0,08 per kilometer. Kunnen wij loon nog onbelast uitruilen tot € 0,19 per kilometer nu de onbelaste kilometervergoeding is verhoogd?

Antwoord

Ja, ook na de verhoging van het bedrag van de gerichte vrijstelling kunt u – als dit in de arbeidsvoorwaarden in uw onderneming zo is geregeld – bij het uitruilen rekening houden met € 0,19. Het bedrag van € 0,21 per kilometer is de grens van de gerichte vrijstelling, maar het is uw onderneming die uiteindelijk bepaalt tot welk bedrag er uitgeruild kan worden.

Als uw onderneming werknemers een onbelaste kilometervergoeding van minder dan de toegestane gericht vrijgestelde € 0,21 per kilometer geeft (bijvoorbeeld € 0,19 of minder), betekent dit dat er (meer) onbelaste ruimte over is. Die ruimte kunt u aanbieden als keuzeloon in een cafetarieregeling, als die er is binnen uw onderneming. De werknemer kan dan belast loon uitruilen voor een extra onbelaste reiskostenvergoeding. In het aangehaalde onderzoek gaf overigens 11% van de werknemers aan dat hij gebruikmaakt van een cafetarieregeling.



Betalen naar gebruik: met of zonder kastje in de auto?

21 februari 2023

Het kabinet wil in 2030 voor automobilisten een systeem van 'betalen naar gebruik' invoeren. Ook wel bekend als rekeningrijden. Automobilisten gaan dan betalen per gereden kilometer. Bij dit systeem is het van groot belang dat het aantal gereden kilometers goed wordt vastgelegd. Er zijn daarvoor in principe drie mogelijkheden:

- Registratie van kilometers door voort te bouwen op de bestaande meetsystemen, met eventueel extra registratiemomenten.
- Een apparaat in de auto dat de kilometers bijhoudt, zonder daarbij GPS te gebruiken. Het kastje is aangesloten op de tellerstand en slaat de gegevens apart op.
- Een apparaat in de auto dat zelfstandig via GPS het aantal kilometers meet en registreert. Dit kastje geeft het aantal kilometers ook zelf door aan de Belastingdienst.

Er springt niet één oplossing uit die op alle aandachtspunten het beste scoort, namelijk privacy, technische en organisatorische uitvoerbaarheid, gebruiksgemak voor automobilisten, kosten en invoering op 1 januari 2030. De variant zonder kastje in de auto is verreweg het makkelijkst in te voeren en ook tegen de laagste kosten. Maar deze optie heeft volgens de onderzoekers ook het hoogste frauderisico. Het kabinet gaat nader onderzoek laten doen naar de variant zonder kastje in de auto. Daaruit moet duidelijker worden wat nu precies het frauderisico is, én wat er nodig is aan controle en handhaving om dat risico te verkleinen.



Aandachtspunten bij het gebruikelijk loon voor de dga

21 februari 2023

Aangezien een directeur-grotaandeelhouder (dga) werknemer én directeur is van zijn eigen onderneming, zou je denken dat hij prima afspraken kan maken over een fiscaal voordelig salaris. Maar nee: om dergelijke deals te voorkomen, heeft de wetgever de regeling voor het gebruikelijk loon bedacht. Deze regeling schrijft voor dat de werkgever in de loonaangifte een salaris moet opgeven dat 'gebruikelijk' is voor de werkzaamheden van de dga. Hoe werkt deze regeling in de praktijk?

De gebruikelijkloonregeling is van toepassing op alle houders van een aanmerkelijk belang, en dus ook op dga's. Iemand is aanmerkelijkbelanghouder als hij – eventueel met zijn fiscale partner – minstens 5% van de aandelen in de vennootschap heeft waarin hij werkzaamheden verricht. Maar ook bijvoorbeeld iemand die rechten heeft om voor minstens 5% van de aandelen in een vennootschap te kopen, heeft een aanmerkelijk belang.

De gebruikelijkloonregeling geldt niet alleen voor de dga zelf, maar ook voor zijn partner die voor de vennootschap werkt. Verder geldt de regeling ook voor bloed- en aanverwanten in de rechte lijn – zoals ouders en kinderen – die werken voor de vennootschap, als zij tenminste aandelen of winstbewijzen van de vennootschap hebben. Hetzelfde geldt voor de partners van die bloed- en aanverwanten.

Het gebruikelijk loon bepalen

Het uitgangspunt van de gebruikelijkloonregeling is dat de dga voor de loonaangifte een salaris hanteert dat gebruikelijk is voor het niveau en de duur van zijn werkzaamheden. Let wel: dit geldt ongeacht of de dga dit loon ook daadwerkelijk ontvangt. Dit kan ertoe leiden dat het hele gebruikelijk loon als 'fictief loon' verwerkt moet worden in de loonaangifte.

Het gebruikelijk loon is het hoogste bedrag van de volgende bedragen:

- het loon van een werknemer in de 'meest vergelijkbare dienstbetrekking' (die dus geen aanmerkelijk belang heeft);
- het loon van de meestverdienende werknemer van de vennootschap of van een verbonden vennootschap;
- € 51.000 (bedrag 2022: € 48.000).

Bij de meest vergelijkbare dienstbetrekking gaat het om de dienstbetrekking die het dichtst in de buurt komt van die van de aanmerkelijkbelanghouder. Het hoeft dus niet om precies dezelfde dienstbetrekking te gaan.

Doelmatigheidsmarge is geschrapt

Eerder mocht de dga nog 75% van het loon van de meest vergelijkbare dienstbetrekking hanteren als gebruikelijk loon. Dit stond bekend als de doelmatigheidsmarge. Met ingang van 2023 is er echter een streep gezet door deze marge. Dat betekent dat de dga dus 100% van dit loon zal moeten opgeven in de loonaangifte.

Bijtelling telt ook mee voor gebruikelijk loon

Een auto van de zaak heeft ook invloed op het gebruikelijk loon voor de dga. Omdat het privégebruik van de auto van de zaak wordt aangemerkt als loon in natura, telt de bijtelling wegens privégebruik mee bij het (maand)loon dat een dga moet hanteren voor de aangifte. Dit betekent dus dat u het loon in geld lager kunt vaststellen als de dga meer dan 500 privékilometers maakt met de auto van de zaak. In het algemeen geldt dat het gebruikelijk loon het loon is voor de loonbelasting/volksverzekeringen (kolom 14 van de loonstaat), waar zogeheten individualiseerbaar eindheffingsloon bij opgeteld moet worden. Het gebruikelijk loon is dus inclusief bijtelling en exclusief wettelijke aftrekposten zoals de pensioenpremie.

Verbonden vennootschap

Naast de meest vergelijkbare dienstbetrekking kan het dus zijn dat er voor het vaststellen van het gebruikelijk loon gekeken moet worden naar het loon van de meestverdienende werknemer van een verbonden vennootschap. Dat is een vennootschap:

- waarin de vennootschap voor minstens 1/3 deel belang heeft;
- die voor minstens 1/3 deel belang in de vennootschap heeft;
- waarin een derde partij minstens 1/3 deel belang heeft, en die derde partij ook voor minstens 1/3 deel belang heeft in de vennootschap.

Als de aanmerkelijkbelanghouder is verzekerd voor de werknemersverzekeringen - wat meestal niet het geval is - geldt de gebruikelijkloonregeling ook voor de premies werknemersverzekeringen.

Wanneer lager gebruikelijk loon

In bepaalde situaties mag de dga een lager gebruikelijk loon hanteren. Bijvoorbeeld als hij aannemelijk maakt dat het loon van de meest vergelijkbare dienstbetrekking lager is dan € 51.000. In dat geval mag de dga het gebruikelijk loon op dit lagere loon stellen. Iets soortgelijks geldt als valt aan te tonen dat het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking lager is dan het loon van de meestverdienende werknemer binnen de organisatie. In dat geval mag de dga het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking als gebruikelijk loon hanteren. Dit 'aantonen' is van groot belang. De Belastingdienst kan namelijk tegenbewijs leveren en aannemelijk maken dat het gebruikelijk loon hoger moet zijn. Bijvoorbeeld door te stellen dat een andere functie het meest vergelijkbaar is met die van de dga, of door met meer gegevens te onderbouwen dat iemand in deze vergelijkbare functie méér verdient. In die situatie moet de dga alsnog een hoger gebruikelijk loon hanteren.

Voor parttimer niet automatisch lager gebruikelijk loon

Dat een aanmerkelijkbelanghouder parttime werkt voor de vennootschap, blijkt voor rechters lang niet altijd een reden om een lager gebruikelijk loon goed te keuren. Ook de Belastingdienst hanteert als standpunt dat deeltijdwerk alleen geen reden is om het dga-loon automatisch op een (evenredig) lager bedrag vast te stellen dan € 51.000. De bv moet dan net zo goed aannemelijk maken dat een evenredig deel van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking of het loon van de meestverdienende werknemer lager is dan die € 51.000. Stel dat de organisatie kan aantonen dat een salaris voor een vergelijkbare voltijdsfunctie € 60.000 is en de dga werkt twee dagen in de week voor de bv. Dan mag het gebruikelijk loon € 24.000 zijn (twee vijfde van € 60.000), zo geeft de Belastingdienst als voorbeeld in het Handboek Loonheffingen.

Lager gebruikelijk loon bij structureel verlies

Verder mag de dga een lager gebruikelijk loon aanhouden als de vennootschap structureel verlies lijdt. In deze situatie zou het blijven uitkeren van een hoger salaris namelijk de continuïteit van de organisatie in gevaar kunnen brengen. In deze situatie mag het gebruikelijk loon gelijk zijn aan het minimumloon dat hoort bij het aantal uren dat de dga werkt voor de organisatie. Wel betekent dit volgens de Belastingdienst ook dat één enkel en incidenteel verliesjaar niet onmiddellijk een verlaging van het dga-salaris tot gevolg kan hebben. In het Handboek Loonheffingen staat ook klip en klaar dat als de organisatie de rekeningen nog kan betalen, dat ook geen reden is om het gebruikelijk loon te verlagen.

Niet op andere manieren geld onttrekken

De dga mag niet op andere manieren geld aan de onderneming onttrekken, bijvoorbeeld door het opnemen van extra bedragen in rekening-courant of het uitkeren van dividend. Als dát de reden is dat de onderneming de rekeningen niet kan betalen, zal de Belastingdienst de salarisverlaging niet accepteren.

Startende ondernemingen

Verder geldt er nog een uitzondering voor startende ondernemingen. Zij mogen maximaal drie jaar lang uitgaan van een lager gebruikelijk loon voor de aanmerkelijkbelanghouder. Dat mag als de onderneming het gebruikelijk loon niet kan betalen, bijvoorbeeld omdat er veel kosten zijn gemaakt voor het opstarten van de bedrijfsvoering. Ook hier geldt als ondergrens het minimumloon dat hoort bij het aantal uren dat de aanmerkelijkbelanghouder werkt voor de onderneming. Aanvankelijk was er nog een aparte regeling voor ondernemingen die volgens de regels aangemerkt werden als 'innovatieve start-up'. Maar omdat hier weinig

gebruik van werd gemaakt, is er met ingang van 2023 een streep gezet door deze specifieke regeling. Wel is er overgangsrecht. Start-ups die in 2022 al gebruikmaakten van de regeling, kunnen die nog twee jaar voortzetten, zodat zij de regeling de volle drie jaar kunnen gebruiken.

Over wat gebruikelijk is, valt nogal te twisten...

Het gebruikelijk loon komt geregeld aan de orde in de rechtszaal. En meestal is het twistpunt dat de dga vindt dat de Belastingdienst een te hoog loon hanteert. Toch blijkt het niet mee te vallen om de rechter daarvan te overtuigen. Zo ving een dga bot nadat hij aanvoerde dat hij maar vier maanden van het jaar voor een bv had gewerkt. Volgens de rechter betekende dat namelijk niet dat het loon voor de verrichte werkzaamheden lager zou moeten zijn dan het normbedrag.

Malaise wel een reden

Financiële malaise accepteren rechters wél vaker als reden voor een lager loon, maar ook dan moet de dga de onderbouwing op orde hebben. Een dga die geen financiële informatie aanleverde om te laten zien dat de bv 'geen middelen had' om het gebruikelijk loon te kunnen betalen vond dan ook geen gehoor. In een andere opvallende zaak stelde de rechter vast dat een dga en zijn echtgenote een aanmerkelijk belang hadden in acht verschillende bv's, waar zij ook werk voor deden. Dat betekende dus óók acht keer een gebruikelijk loon hanteren.

Vooroverleg met de Belastingdienst

Bij het bepalen van het gebruikelijk loon zijn er kortom dus aardig wat regels om rekening mee te houden. Een in de ogen van de fiscus onjuist (te laag) gebruikelijk loon kan bovendien leiden tot een naheffingsaanslag voor de loonheffingen. Het is daarom het overwegen waard om vooroverleg te voeren met de Belastingdienst over het gebruikelijk loon. Zo heeft de dga vooraf zekerheid of hij goed zit met het gebruikelijk loon.

Geen loonheffingen

In de situatie dat een aanmerkelijkbelanghouder helemaal geen loon ontvangt voor zijn werkzaamheden en zijn gebruikelijk loon maximaal € 5.000 is, hoeft de werkgever het gebruikelijk loon niet in de loonheffingen te betrekken. Krijgt de aanmerkelijkbelanghouder wel betaald voor de werkzaamheden, dan moet dit bedrag echter wél in de loonaangifte worden opgenomen. Dat geldt ook als het ontvangen loon minder dan € 5.000 is. De grens van € 5.000 - zowel qua gebruikelijk loon als uitbetaald loon - geldt voor alle werkzaamheden van de aanmerkelijkbelanghouder. De Belastingdienst toetst dit dus niet per onderneming.



Ontvangsten van ex-partner box 1-belaste periodieke uitkeringen

21 februari 2023

Rechtbank Gelderland beslist in de volgende zaak dat de van een ex-partner ontvangen bedragen voor financiële ondersteuning bij de andere partner belastbare periodieke uitkeringen in box 1 waren.

Een vrouw en haar ex-partner maakten na het beëindigen van hun relatie afspraken over financiële ondersteuning. De man moest de vrouw jaarlijks tot haar 65e verjaardag € 10.000 betalen voor hun twee kinderen en daarnaast € 2.000 per jaar voor haarzelf. Toen de man in 2015 stopte met de betalingen spande de vrouw een civiele procedure aan. De rechter besliste dat het bedrag van € 10.000 niet voor de kinderen, maar voor de vrouw was bestemd. Ook besliste de Rechtbank dat de man jaarlijks vanaf 2015 tot en met 2030 € 12.000 aan de vrouw was verschuldigd. De man betaalde vervolgens in 2016 € 12.000 aan de vrouw, maar vorderde in 2018 ontbinding van de overeenkomst. De civiele kamer van Rechtbank Midden-Nederland stelde daarop de bedragen die de man aan de vrouw moest betalen met ingang van februari 2017 vast op nihil. Toen de inspecteur op de hoogte raakte van het eerste vonnis, legde hij aan de vrouw een navorderingsaanslag IB op over 2016 waarin hij de € 12.000 tot haar box 1-inkomen rekende omdat volgens hem sprake was van een belastbare periodieke uitkering. De vrouw ging in beroep.

Rechtbank Gelderland (ECLI:NL:RBGEL:2022:6621) besliste dat het bedrag van € 12.000 moest worden aangemerkt als een belastbare periodieke uitkering als bedoeld in artikel 3.101, lid 1, onder c, Wet IB 2001. Een periodieke uitkering was belastbaar indien: (a) de uitkering in rechte vorderbaar was en (b) de uitkering niet de tegenwaarde vormde voor een prestatie. De Rechtbank zag geen aanleiding om in deze zaak af te wijken van de beslissing over de civiele kwalificatie van de afspraken tussen de vrouw en de man. Dat de Rechtbank in het tweede vonnis de betalingen op nihil had gesteld vanaf 14 februari 2017, betekende niet dat de betalingen over 2016 niet vorderbaar waren. Uit dat vonnis bleek juist dat ze dat toen wél waren. De Rechtbank vond het wel aannemelijk dat de vrouw betalingen had gedaan aan de kinderen om te voorzien in hun levensonderhoud, maar die betalingen waren geen tegenprestatie zoals bedoeld in artikel 3.100, lid 1, onder c, Wet IB 2001. Zij had de betalingen aan haar kinderen namelijk gedaan als ouder en niet omdat ze daartoe verplicht was op grond van een afspraak met de man. Bovendien volgde uit de verklaringen van de vrouw in de civiele procedure, dat de uitkeringen waren bedoeld voor haar woonlasten dat zij niet verplicht was om de uitkeringen door te betalen aan de kinderen.



Stijging drempelvrijstelling RVU per 2023

21 februari 2023

Sinds 1 januari 2021 geldt de drempelvrijstelling voor een Regeling voor vervroegde uittrekking (RVU). Als betalingen in verband met de RVU onder het bedrag van de drempelvrijstelling blijven, hoeft de werkgever geen RVU-heffing van 52% (pseudo-eindheffing) af te dragen. Het maandbedrag van de RVU-drempelvrijstelling is gekoppeld aan de netto AOW van een alleenstaande en wordt jaarlijks aangepast. In 2023 is het bedrag omhooggegaan van € 1.874 naar € 2.037 per maand. Voor 36 maanden is dat dus € 73.332. De drempelvrijstelling geldt zowel voor een eenmalige uitkering als voor periodieke RVU-uitkeringen.

Aan de RVU-drempelvrijstelling zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- De werkgever kent de uitkering volgens de RVU-regeling toe in (maximaal) 36 maanden direct voorafgaand aan het bereiken van de AOW-leeftijd van de werknemer.
- Gaat de uitkering minder dan 36 maanden vóór de AOW-leeftijd in, dan geldt de vrijstelling alleen nog voor de resterende maanden.
- De werkgever berekent het bedrag van de drempelvrijstelling per maand.
- De werknemer heeft uiterlijk 31 december 2025 de leeftijd bereikt die (maximaal) 36 maanden vóór de AOW-leeftijd ligt.
- De RVU-drempelvrijstelling is maximaal het bedrag dat gelijk is aan het nettobedrag van de AOW-uitkering voor alleenstaande personen, dat geldt op 1 januari van het jaar van de uitkering. Dit is het bedrag na vermindering van loonbelasting en premie volksverzekeringen.

De drempelvrijstelling voor de RVU is een tijdelijke maatregel en geldt van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2025. Voor de periode van 1 januari 2026 tot en met 31 december 2028 geldt een uitlooperperiode. Tijdens deze periode kan de drempelvrijstelling worden toegepast, mits de beëindigingsovereenkomst uiterlijk 31 december 2025 getekend is.



Belgisch Future Plan geen levensverzekering in box 1, maar box 3-vermogen

21 februari 2023

Rechtbank Noord-Holland heeft beslist dat het Easy Future Plan (EFP) van het Belgische BNP Paribas Fortis geen vrijgestelde levensverzekering is, maar belast in box 3.

Een vrouw sloot op 14 juli 1999 een Easy Future Plan (EFP) af bij het Belgische BNP Paribas Fortis. Het contract was een levensverzekeringscontract dat was gekoppeld aan beleggingsfondsen. Daarop had de vrouw in 2000 een eerste storting van € 90.755 gedaan en later een tweede storting van € 30.738. De waarde van de beleggingen van het EFP was op 1 januari van 2005, 2008, 2009, 2010, 2011 en 2012 minder dan de totaal ingelegde premies van € 121.493. Na vragen van de inspecteur over buitenlands vermogen, gaf de vrouw het EFP aan en stelde dat het EFP kwalificeerde als levensverzekering die op grond van de Invoeringswet Wet IB 2001 onder het overgangsrecht een vrijgesteld box 1-bestanddeel was. De inspecteur merkte het EFP echter aan als box 3-bezitting en legde navorderingsaanslagen IB op over 2008 tot en met 2018.

Rechtbank Noord-Holland (ECLI:NL:RBNHO:2022:10408) stelde de inspecteur in het gelijk. Voor een levensverzekering was kenmerkend dat de uitkering of de premiebetaling in verband stond met het leven of de dood van de mens. De premie voor de EFP had geen verband met leven of dood, omdat er "vrij" naar eigen wens, wel of niet, een bedrag naar eigen keuze kon worden gestort en er een vast, niet op sterftekansen gebaseerd, bedrag aan beheerskosten werd gerekend. De waarde van de aan het EFP gekoppelde beleggingen konden ook vrij worden opgenomen. Weliswaar eindigde de verzekering bij haar overlijden, maar dat betekende nog niet dat sprake was van een levensverzekering. Ook de (minimum) hoogte van het uitgekeerde bedrag bij een eventuele uitkering vanwege overlijden maakte van het EFP nog geen levensverzekering. Daarmee was wel enig verband met het leven of de dood van de mens, maar dat verband vond de Rechtbank te zwak om het EFP als levensverzekering te kunnen beschouwen. Het contract was vormgegeven en bedoeld als een spaar-/beleggingsproduct dat vrij opneembaar en vrij inlegbaar was en dat karakter overheerste.



Verhuiskosten van werknemer onbelast vergoeden

21 februari 2023

Vergoedingen voor verhuiskosten zijn in principe loon van de werknemer. U kunt echter als werkgever onder voorwaarden uw werknemer hiervoor een onbelaste vergoeding geven. Van belang is dat de verhuizing verband houdt met de dienstbetrekking van de werknemer. Daarvan is in elk geval sprake als aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

- De werknemer verhuist binnen twee jaar na het aanvaarden van een nieuwe dienstbetrekking of overplaatsing binnen de organisatie.
- De afstand tussen de oude woning en het werk van de werknemer is meer dan 25 kilometer en door de verhuizing wordt de afstand tussen zijn nieuwe woning en zijn werk minstens 60% minder.

Er zijn echter meer situaties denkbaar waarin de verhuizing sterk samenhangt met de dienstbetrekking. In bijzondere situaties kunt u zelfs een onbelaste verhuiskostenvergoeding geven aan een werknemer die bij uw onderneming uit dienst gaat. Denk bijvoorbeeld aan de situatie dat de werknemer daardoor niet langer in een dienstwoning kan blijven wonen.

Voldoet u aan de voorwaarden, dan mag u uw werknemer een gericht vrijgestelde verhuiskostenvergoeding geven van maximaal € 7.750. Dit bedrag mag u geven naast de vergoeding van de werkelijke kosten voor het overbrengen van de boedel. Er bestaat geen gerichte vrijstelling voor vergoedingen voor aan- en verkoopkosten van woningen. Deze vergoedingen zijn loon van de werknemer. U kunt dit loon echter ook als eindheffingsloon aanwijzen ten laste van de vrije ruimte van de werkkostenregeling.



Hoeveel mag ik dit jaar belastingvrij schenken?

21 februari 2023

Ik heb nog wat geld over, hoeveel mag ik dit jaar belastingvrij schenken aan familie of geven aan goede doelen?

Antwoord

U kunt elk jaar uw (pleeg- of stief-)kind een belastingvrije schenking doen. Voor 2023 ligt de grens op maximaal € 6.035. Uw kleinkind maar ook andere personen mag u maximaal € 2.418 (bedrag 2023) belastingvrij schenken. Voor deze schenkingen is een aangifte niet nodig.

Daarnaast mag u eenmalig een hoger bedrag schenken als de ontvanger of zijn of haar partner tussen 18 en 40 jaar is. Het belastingvrije bedrag hangt af van de relatie tussen u en de ontvanger, én het bestedingsdoel: waarvoor de ontvanger het geld gebruikt. Zo mag u eenmalig maximaal € 28.947 schenken aan uw kind. Uw kind kan zelf beslissen wat hij of zij met uw schenking doet.

U mag uw kind ook eenmalig € 60.298

belastingvrij schenken voor een studie of opleiding. U moet hiervoor wel langs de notaris. Bovendien moet u kunnen aantonen dat de schenking is betaald en echt is besteed aan de studie.

Koopt uw kind of een andere persoon een huis? Of gaat hij of zij een woning verbouwen? Dan mag u daarvoor maximaal € 28.947 belastingvrij geven. Hiervoor gelden strikte voorwaarden, te vinden op de site van de Belastingdienst. Deze vrijstelling vervalt in 2024. Voor al deze gevallen geldt dat de ontvanger aangifte schenkbelasting moet doen. De ontvanger betaalt alleen schenkbelasting als alle schenkingen (in één jaar) bij elkaar opgeteld hoger zijn dan de vrijstelling.

Geeft u liever geld aan een goed doel, dan betaalt die organisatie geen schenkbelasting als het een algemeen nut beogende instelling (ANBI), sociaal belang behartigende instelling (SBBI) of een 'steunstichting SBBI' is. Een gift aan een ANBI of een vereniging mag u overigens aftrekken in uw aangifte inkomstenbelasting. Check of uw goede doel een ANBI is op de website van de Belastingdienst.





Belastingrente VPB vanaf maart van 8% naar 10,5%

21 februari 2023

Als de Belastingdienst de aanslag VPB oplegt op of na 1 juli volgend op het belastingjaar, betaalt de belastingplichtige ook rente over het verschuldigde belastingbedrag. Vanaf 1 maart 2023 gaat het percentage omhoog van 8% naar 10,5%. Loopt het boekjaar van een BV gelijk met het kalenderjaar, dan moet de VPB-aangifte van het voorgaande kalenderjaar vóór 1 juni binnen zijn bij de Belastingdienst. Maar voor de berekening van de belastingrente kijkt de Belasting naar de volgende data:

- De belastingplichtige betaalt belastingrente als de Belastingdienst de aanslag oplegt op of na 1 juli volgend op het belastingjaar.
- De belastingplichtige betaalt geen belastingrente als hij vóór 1 juni volgend op het belastingjaar aangifte doet en de fiscus de gegevens uit de aangifte ongewijzigd overneemt.
- De belastingplichtige betaalt geen belastingrente als hij voor 1 mei volgend op het belastingjaar om een voorlopige aanslag (VA) VPB vraagt en de fiscus deze VA oplegt zoals de belastingplichtige heeft gevraagd.

Wilt u de belastingrente voor de aangifte VPB over 2022 voorkomen, dan moet u een correcte VPB-aangifte indienen vóór 1 juni 2023, of vóór 1 mei 2023 een VA aanvragen. Er zijn drie manieren om een VA aan te vragen of te wijzigen: via het formulier in Mijn Belastingdienst Zakelijk, via het VA [formulier voor 2022](#) op de website van de Belastingdienst of via uw boekhoudsoftware of uw belastingadviseur.



Informatievordering niet onbegrensd en ongebreideld

21 februari 2023

Rechtbank Gelderland heeft in een door de Belastingdienst aangespannen kortgedingprocedure een informatievordering van de Belastingdienst toegewezen, maar alleen voor zover deze zag op concreet gevraagde stukken en inlichtingen.

Uit het project Verhuld vermogen bleek dat een man rekeninghouder was (geweest) van bankrekeningen in Luxemburg en Dubai. De Belastingdienst stelde hem en zijn echtgenote in november 2017 vragen. Toen het echtpaar de informatie niet gaf, riep de Belastingdienst hen op voor een persoonlijk gesprek, maar zij gingen daar niet op in. De Belastingdienst legde vervolgens aanslagen IB op over 2018 met vergrijpboeten. Na bezwaar van het echtpaar spande de Belastingdienst een kort geding aan en vorderde van het echtpaar dat zij meewerkten aan het verstrekken van de gevraagde gegevens en inlichtingen.

De voorzieningenrechter van Rechtbank Gelderland (ECLI:NL:RBGEL:2022:7214) besliste dat de vordering van de Belastingdienst naar hun aard spoedeisend was. De Belastingdienst had volgens de voorzieningenrechter een gerechtvaardigd belang bij de gevorderde informatie en inlichtingen om te voorkomen dat aanslagtermijnen verstreken en alleen op basis van een schatting zou moeten worden nagevorderd. De vorderingen van de Belastingdienst waren volgens de voorzieningenrechter toewijsbaar voor zover deze zagen op de concreet gevraagde stukken, waarvan niet kon worden uitgesloten dat deze, wellicht met enige moeite, via derden, alsnog te verkrijgen waren en ook niet kon worden uitgesloten dat die stukken relevant konden zijn voor de belastingheffing. De meer algemene vordering dat de belastingplichtigen (op straffe van een dwangsom) volledig en onvoorwaardelijk moesten meewerken aan het verstrekken van de gevraagde

gegevens en inlichtingen, wees de voorzieningenrechter af omdat deze te onbepaald geformuleerd was. Toewijzing daarvan zou immers betekenen dat de Belastingdienst ongebreideld en onbegrensd informatie kon opvragen bij belastingplichtigen op straffe van een dwangsom. De voorzieningenrechter veroordeelde het echtpaar de gevraagde informatie over concreet gevraagde stukken alsnog binnen twee weken te verstrekken op straffe van een dwangsom van € 15.000 per dag met een maximum van € 350.000.

Commentaar

Belastingplichtigen die niet voldoen aan hun informatieverplichtingen ten aanzien van de Belastingdienst kunnen óók civielrechtelijk op straffe van een dwangsom worden gedwongen alsnog aan deze verplichtingen te voldoen. Wel moet de vordering onderbouwd worden en mag geen sprake zijn van een "fishing expedition".

ALS U DE INFORMATIE NIET GEEFT, KRIJGT U EEN DWANGSOM € 15.000 PER DAG, MET EEN MAXIMUM VAN € 350.000.

OH WAT AARDIG! NEEM DIT HORLOGE MAAR. KOST IETS MEER, MAAR ACH, KOOP JE WAT LEUKS VOOR JE KINDEREN.





Te veel betaalde lijfrentepremie? Vraag fiscus om verklaring

21 februari 2023

In de aangifte IB kunt u betaalde lijfrentepremie aftrekken als u voldoende jaar- en reserveringsruimte heeft, oftewel een [pensioentekort](#) heeft. Maar wat als u te veel lijfrentepremie heeft betaald en een deel dus niet aftrekbaar is? Het kan zelfs gaan om premies die u jaren geleden niet heeft kunnen aftrekken. Als u niet direct actie onderneemt, is het deel van de premie dat niet is afgetrokken straks bij uitkering gewoon belast voor de IB. Dit is te voorkomen door een Verklaring niet-afgetrokken premies te overleggen. U kunt deze verklaring vragen bij de Belastingdienst (Afdeling CAP/MIA-IH Postbus 90121 4800 RA Breda). Deze verklaring kunt u vervolgens aan de financiële instelling verstrekken. Zo weet die dat ze rekening moet houden met de niet-afgetrokken premies, en dus de inhouding van belasting achterwege moet laten. Let er op dat u moet kunnen bewijzen dat de premies niet in aftrek zijn gebracht. U kunt er ook voor kiezen om er zelf rekening mee te houden in uw aangifte. U betaalt dan pas belasting over de uitkeringen of de afkoopsom als dit bedrag in totaal hoger is dan het bedrag van de premies dat u niet heeft afgetrokken (de saldomethode).



Boeterente aan eigen BV was vooruitbetaalde eigenwoningrente: aftrek beperkt

21 februari 2023

Hof De Haag beslist in de volgende zaak dat de boeterente die een DGA aan zijn BV had betaald, niet aftrekbaar was als boeterente, maar wel voor een klein deel als vooruitbetaalde rente.

Een DGA sloot in 2012 bij zijn BV een lening af van € 100.000 voor de financiering van zijn woning. In december 2016 loste hij op die lening € 25.000 af. De BV bracht hem daarvoor € 34.078 aan boeterente in rekening. Enkele weken later, op 1 januari 2017 verstrekke de BV een (tweede) lening van € 50.000 aan de DGA voor de financiering van zijn woning. De inspecteur weigerde de aftrek van de boeterente door de DGA in zijn aangifte IB 2016.

Hof Den Haag (ECLI:NL:GHDHA:2022:2501) besliste dat de eerste lening als eigenwoningschuld was aan te merken. De DGA had zowel 2015 als in 2016 € 25.000 afgelost op zijn eigenwoningschuld. Het in 2016 afgeloste bedrag was voldaan uit eigen middelen en daarna was hetzelfde bedrag (€ 25.000) opgenomen uit een doorlopend krediet van de BV. De DGA had verklaard een fiscaal voordeel te willen behalen door de aftrekbare rente naar voren te halen omdat hij voorzag dat hij na 2016 een lager inkomen zou hebben en ook speelde een aanstaande wetswijziging ten aanzien van de hypotheekrenteaftrek een rol. Het Hof leidde hieruit af dat de DGA de rente die hij anders over de hele looptijd van de lening zou hebben betaald, in 2016 in aftrek wilde brengen. Volgens het Hof was sprake van vooruitbetaalde rente. Deze vooruitbetaalde rente kon in 2016 niet in aftrek komen. Wel was deze rente getemporiseerd aftrekbaar in de jaren na 2016.



Eerste uitspraken over rechtsherstel box 3 bezwaarmakers

21 februari 2023

Rechtbank Zeeland-West-Brabant en Rechtbank Den Haag hebben uitspraken gedaan over de toepassing van het besluit rechtsherstel box 3 van 30 juni 2022.

De uitspraken komen er op neer dat (1) als het werkelijk rendement lager is dan het rendement op basis van het Besluit rechtsherstel, het lagere werkelijke rendement in aanmerking wordt genomen en (2) als het rendement volgens het Besluit rechtsherstel lager is dan het werkelijk rendement het rendement volgens het Besluit rechtsherstel in aanmerking wordt genomen.

1. Compensatie volgens besluit rechtsherstel box 3 op banktegoeden te laag

Een man deed over 2017 aangifte IB naar een box 1-inkomen van € 35.204, dat bestond uit een AOW-uitkering van € 10.191 en een pensioenuitkering van het APB. Volgens de aangifte was de WOZ-waarde van zijn eigen woning € 338.000 en het totaal van de bank- en spaartegoeden was op 1 januari 2017 € 118.545. Er waren geen schulden. Het in 2017 behaalde rendement over de bank- en spaartegoeden bedroeg € 278. De man ging in beroep tegen de box 3-heffing van € 590 (belastbaar inkomen box 3 € 1.967) en stelde dat het inkomen uit sparen en beleggen gesteld moest worden op het bedrag aan daadwerkelijk ontvangen rente.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant was het met hem eens dat de belasting over het box 3-inkomen te hoog was, gelet op het Kerstarrest van de Hoge Raad en het daarop gebaseerde beleidsbesluit rechtsherstel box 3. Toepassing van dit besluit leidde tot een voordeel uit sparen en beleggen van € 171 (0,25% van € 68.545). Omdat het behaalde rendement van € 278 hoger was dan € 171, was toepassing van het Besluit gunstiger. De Rechtbank verminderde daarom de aanslag door rekening te houden met een voordeel uit sparen en beleggen van € 171.

2. Compensatie volgens besluit rechtsherstel box 3 op tweede woning in orde

Een vrouw en haar echtgenoot deden voor 2019 aangifte IB van een box 1-inkomen van € 14.439 en een box 3-inkomen van € 8.320. Zij hadden bank- en spaartegoeden van € 480.893 en een tweede woning met een waarde van € 176.000. Deze woning werd niet aangehouden als beleggingsobject en werd niet verhuurd. Er was een schuld in box 3 van € 14.694. De rendementsgrondslag bedroeg € 648.399 en de grondslag voor de berekening van het box 3-inkomen bedroeg na aftrek van het heffingsvrije vermogen voor beide partners € 587.679. De inspecteur berekende de box 3-heffing op grond van het besluit rechtsherstel en nam daarbij voor de bank- en spaartegoeden een rendement in aanmerking van 0,08% (€ 384), voor het overige vermogen (de tweede woning) een rendement van 5,59% (€ 9.838) en voor de schulden een negatief rendement van 3% (€ 254), waardoor het totale rendement € 9.968 bedroeg. Het echtpaar ging in beroep en stelde dat méér compensatie moest worden geboden in verband met de tweede woning.

Rechtbank Den Haag was dat niet met het echtpaar eens. Volgens de Rechtbank vielen onder het werkelijk behaald rendement ook ongerealiseerde waardeinstijgingen. In dit geval rechtvaardigde de (ongerealiseerde) waardeinstijging van de tweede woning dus in beginsel ook de box 3-heffing daarover. De Rechtbank zag geen aanleiding om die waardeinstijging buiten beschouwing te laten. Door de waardeinstijging van € 16.000 afgezet tegen het volgens het beleidsbesluit berekende rendement van € 9.838, was er geen aanleiding het echtpaar méér rechtsherstel te bieden voor de tweede woning, ook niet als ook rekening zou worden gehouden met de kosten van € 3.561. Gezien de hogere (ongerealiseerde) waardeinstijging kon niet worden gezegd dat het behaalde werkelijke rendement lager was dan het door inspecteur in de heffing betrokken rendement. Dat hierbij werd uitgegaan van de WOZ-waarden was in lijn met de uitgangspunten van de Wet IB 2001.

3. Compensatie volgens besluit rechtsherstel box 3 op staaf goud te laag

De erven van een overleden vrouw deden aangifte IB 2018 van een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 36.549 en een box 3-inkomen van € 2.658. De bezittingen in box 3 betroffen banktegoeden van € 95.428 en aan overige bezittingen een baar goud, met een waarde van € 33.873 per 1 januari 2018 en een waarde van € 34.574 per 1 januari 2019. De (niet-gerealiseerde) waardestijging van de baar goud over het jaar 2018 bedroeg daarmee € 701. Op de bank- en spaartegoeden had de vrouw € 38 aan rente ontvangen. De inspecteur verminderde op 22 juli 2022 het box 3-inkomen op grond van het besluit rechtsherstel box 3 naar € 1.479. Hij nam voor de banktegoeden een rendement van 0,12% (€ 114) in aanmerking en voor het overige vermogen (de baar goud) een rendement van 5,38% (€ 1.822). De erven gingen in beroep omdat het werkelijke rendement minder bedroeg, namelijk respectievelijk € 38 en € 701.

Rechtbank Den Haag ging voor wat betreft de banktegoeden net als de inspecteur en de erven uit van een werkelijk behaald rendement van € 38. Met betrekking tot de overige bezittingen besliste de Rechtbank dat onder het werkelijk behaald rendement ook ongerealiseerde waardestijgingen konden worden begrepen. Het daadwerkelijke (niet-gerealiseerde) rendement op de goudstaaf bedroeg € 701. De Rechtbank ging voor de overige bezittingen daarom uit van dit lagere rendement. Dat dit een niet-gerealiseerde waardestijging betrof, was geen aanleiding om van een (nog) lager rendement uit te gaan.

Commentaar

Het Besluit rechtsherstel box 3 is met ingang van 1 januari 2023 vervallen door de inwerkingtreding van de Wet rechtsherstel box 3, de "wettelijke" vertaling van het Besluit. De juridische bezwaren tegen het bieden van het rechtsherstel volgens de forfaitaire spaarvariant zijn daarmee dus niet van de baan. De staatssecretaris heeft ook in de Wet rechtsherstel box 3 uitdrukkelijk niet gekozen voor een tegenbewijsregeling die het nadeel zou kunnen wegnemen dat belastingheffing over een hoger inkomen plaatsvindt dan over het werkelijke rendement. Er zullen dus ongetwijfeld nog talloze uitspraken volgen over dit onderwerp.



Kleinkinderen bedrag nalaten, hoe te regelen?

21 februari 2023

Als grootouder wil ik mijn kleinkinderen ook een bedrag nalaten. Hoe moet ik dit gaan aanpakken?

Antwoord

Als u wilt dat uw kleinkinderen iets uit uw nalatenschap krijgen, terwijl uw kinderen nog leven, zult u een testament moeten maken. De wet bepaalt namelijk dat (uw echtgenoot en) kinderen als eerste erven. Is het de bedoeling dat uw kleinkinderen een geldbedrag erven, dan moet het testament via een notaris worden opgesteld.

Een kleinkind kan in 2023 € 22.918 belastingvrij van grootouders erven. Uw kleinkinderen betalen in de eerste schijf over een bedrag lager dan € 138.642 18% erfbelasting. Uw kinderen betalen vanaf € 138.642 20%. Hier is dus een geringe besparing mogelijk als uw kinderen met hun verkrijging in de tweede schijf vallen. De échte besparing zit echter in het overslaan van een generatie als uw kinderen in de tweede schijf erven. Het bedrag dat naar uw kleinkinderen gaat, zal later namelijk niet van uw kinderen naar uw kleinkinderen vererven, zodat er maar eenmaal erfbelasting wordt geheven.

Een voorbeeld: stel dat uw zoon van u alles erft en een jaar later overlijdt. Zijn erfgenaam is zijn enige kind (uw kleinkind). Over de erfenis van uw kind wordt dan twee keer belasting geheven. Als u uw kleinkind direct had laten meedelen in uw nalatenschap, had u een generatie kunnen overslaan en deze dubbele heffing kunnen voorkomen.



Verhoging bedragen beslagvrije voet

21 februari 2023

In deze roerige tijden krijgt u wellicht vaker te maken met een loonbeslag. De schuldeiser van een werknemer legt dan beslag op een deel van het loon van uw werknemer. Het deel wat de werknemer mag houden voor zijn levensonderhoud en vaste lasten is de beslagvrije voet. De hoogte van de beslagvrije voet hangt af van de hoogte van het inkomen van de werknemer. Hiervoor gelden drie inkomensgroepen (hoog, midden en laag). De bedragen voor de beslagvrije voet bij de groep met een hoog inkomen zijn de maximumbedragen voor de beslagvrije voet. Werknemers die behoren tot deze groep hebben geen recht op toeslagen. Voor deze werknemers gelden vanaf 1 januari 2023 tot 1 juli 2023 de volgende maximumbedragen:

- voor een alleenstaande: € 1.872,81;
- voor een alleenstaande ouder: € 2.015,84;
- voor gehuwden zonder kinderen: € 2.470,03;
- voor gehuwden met één of meer kinderen: € 2.509,97.

Voor werknemers met een middeninkomen is de beslagvrije voet opgebouwd uit diverse componenten. Hun beslagvrije voet wordt berekend met een formule die in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering staat. Voor werknemers met een laag inkomen is de beslagvrije voet 95% van het netto inkomen, inclusief vakantietoeslag. Deze werknemers hebben altijd 5% afloscapaciteit.

Gerechtsdeurwaarders en andere beslagleggende partijen zijn verplicht om de beslagvrije voet eens in de 12 maanden opnieuw te berekenen. Maar een herberekening gebeurt niet automatisch als gevolg van de verhoging van het wettelijk minimumloon per 1 januari 2023. Als de werknemer niet zelf hierover contact opneemt met de beslaglegger, wordt het extra inkomen gebruikt om de schulden af te lossen. Wijs uw werknemer hierop, zodat er maandelijks het juiste bedrag naar de beslaglegger gaat.



Factuurbedrag bepalend voor BTW bij verkoop auto BV aan DGA

21 februari 2023

Rechtbank Zeeland-West-Brabant beslist in de volgende zaak dat bij de verkoop van een auto door een BV aan haar DGA het factuurbedrag leidend was voor het bepalen van de verschuldigde BTW en niet de taxatiewaarde.

Een BV had in december 2015 een Volvo gekocht voor € 93.400 inclusief BTW en de BTW teruggevraagd. De auto werd zakelijk en privé gebruikt door haar DGA. Eind 2020 verkocht de BV de Volvo aan de DGA voor € 2.624 inclusief BTW en een rest-BPM van € 124. De Volvo was getaxeerd op € 29.750. Voor het verschil van € 27.126 met de verkoopprijs namen de BV en de DGA voor de Vpb, dividendbelasting en IB een verkapt dividend in aanmerking. De BV gaf in haar aangifte BTW voor de verkoop van de auto een vergoeding aan van € 24.484, € 5.141 aan BTW en € 124 rest-BPM (samen € 29.750). Vervolgens claimde de BV een BTW-teruggaaf van € 4.707 omdat zij slechts BTW was verschuldigd over het factuurbedrag. De vergoeding exclusief BTW bedroeg volgens de BV € 2.066, de BTW hierover € 434 en de rest-BPM € 124 (samen € 2.624).

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2022:7710) stelde de BV in het gelijk. Voor de maatstaf van heffing van BTW voor de verkoop van de auto moest worden uitgegaan van het factuurbedrag, omdat er een rechtstreeks verband was tussen de vergoeding en de tegenprestatie. De vergoeding werd uitsluitend betaald voor de levering van de auto ook al was sprake van een lage vergoeding die voortkwam uit de aandeelhoudersrelatie. Dat was uitgegaan van een lagere prijs dan de normale marktprijs met het doel om BTW te besparen was niet van belang. Volgens de Rechtbank was geen sprake van misbruik van recht omdat geen sprake was van een samenstel van transacties met een kunstmatig karakter, maar een koop en verkoopovereenkomst tussen de BV en de DGA, waarbij de auto rechtstreeks werd overgedragen tegen de overeengekomen vergoeding. Weliswaar werd door de lage vergoeding (ook) beoogd om BTW te besparen, maar dit was op zichzelf onvoldoende om te concluderen tot misbruik van recht. De Rechtbank was het niet eens met de inspecteur dat de (verkapte) dividenduitkering tot de vergoeding voor de BTW moest worden gerekend. Dividend kon niet als tegenprestatie voor de BTW worden gezien omdat er geen rechtstreeks verband was tussen de prestatie en het dividend. DE BV kreeg € 4.707 aan BTW terug.





Hoge Raad stelt hogere eisen bij dubbele bewustheidsuitdelingen

21 februari 2023

De Hoge Raad heeft een belangrijk arrest gewezen over uitdelingen. De Hoge Raad stelt strenge eisen aan de voorwaarde van dubbele bewustheid.

De BV van een plastisch chirurg leende hem bedragen oplopend tot ongeveer € 800.000 in 2010. De inspecteur merkte het totaalbedrag aan als een uitdeling en legde een navorderingsaanslag IB 2010 op met 50% boete. De chirurg ging in beroep. Hof Arnhem-Leeuwarden besliste dat het hele bedrag van de schuld aan de BV een belaste winstuitdeling was. De chirurg ging in cassatie.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2023:26) besliste dat geldmiddelen die een BV ten titel van lening aan haar aandeelhouder verstrekke, op het moment van hun verstrekking moesten worden aangemerkt als onttrekking als op dat moment vaststond, of zo goed als zeker was dat de aandeelhouder deze lening niet kon of zou aflossen. Ook nádat een BV geld had geleend aan haar aandeelhouder kon dat bedrag een onttrekking gaan vormen. Dat was het geval als dat bedrag het vermogen van de BV definitief had verlaten doordat de BV haar rechten als crediteur prijs gaf op grond van de met de aandeelhouder bestaande vennootschappelijke betrekkingen. Indien en voor zover een onttrekking kon plaatsvinden uit winst of winstreserves of in het vooruitzicht van te maken winst, kon zij een winstuitdeling door de BV aan de aandeelhouder zijn als was voldaan aan de volgende eisen: (a) de vermogensverschuiving naar de aandeelhouder was gebeurd met de bedoeling de aandeelhouder als zodanig te bevoordelen en (b) zowel de BV als de aandeelhouder zich bewust was of had moeten zijn van die vermogensverschuiving en van die bevoordelingsbedoeling. Volgens de Hoge Raad had het Hof ten onrechte geen onderscheid gemaakt tussen onttrekkingen die plaatsvonden op het moment waarop een BV de lening verstrekke en onttrekkingen die pas later plaatsvonden doordat een BV de rechten die haar op grond van een overeenkomst van geldlening als schuldeiser toekwamen, later vrijwillig prijs gaf. Voor zover het Hof het oog had gehad op onttrekkingen die plaatsvonden ná het verstrekken van de geldlening, had het Hof moeten vaststellen en moeten motiveren dat en tot welk bedrag de BV rechten die haar als schuldeiser toekwamen, in 2010 vrijwillig had prijsgegeven. Uit de uitspraak van het Hof bleek ook niet dat er een vermogensverschuiving naar de dga was gebeurd met de bedoeling hem als aandeelhouder te bevoordelen, en ook niet dat de BV en de dga zich daarvan bewust waren geweest of hadden moeten. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Den Bosch.



IB- en VPB-ondernemers mogen dit jaar willekeurig afschrijven

21 februari 2023

Economische onzekerheid is in de regel niet de beste voedingsbodem voor investeringen in het mkb. Om ondernemers daarbij toch een steuntje in de rug te geven, heeft het kabinet eerder een stimuleringspakket aangekondigd dat in dit jaar toegepast kan worden. Een van de stimuleringsmaatregelen is de verruiming van de mogelijkheid tot willekeurige afschrijving van bedrijfsmiddelen.

Het kabinet heeft vorig jaar een stimuleringspakket aangekondigd dat inmiddels (deels) in de wet is opgenomen. U kunt dus dit jaar deels gebruik gaan maken van deze maatregelen. Het pakket was al op Prinsjesdag aangekondigd, en beslaat van 2023 tot en met 2027 elk jaar € 500 miljoen. Vanaf 2028 is een bedrag van structureel € 600 miljoen beschikbaar. Dit moet wat tegenwicht bieden voor de lastenverzwaringen die op het bedrijfsleven zijn afgekomen, zoals de verhoging van het lage tarief in de VPB van 15% naar 19%.

Willekeurige afschrijving nieuwe bedrijfsmiddelen

Eén van de onderdelen van het pakket is de (tijdelijke) regeling voor willekeurige afschrijving op nieuwe bedrijfsmiddelen. Het gaat hier om een hernieuwde openstelling van een regeling die eerder al in onder meer 2009, 2010 en 2011 gold. De regeling is inmiddels opgenomen in de Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving. Dankzij deze regeling kunt u dus als u dit jaar investeert in een bedrijfsmiddel, eenmalig tot 50% van het investeringsbedrag willekeurig afschrijven. Door die 50%-afschrijving meteen in 2023 te doen verlaagt u de belastbare winst en betaalt u dus minder belasting. Het restant moet u in de jaren daarna regulier afschrijven. De verruiming geldt voor zowel de IB als voor de VPB.

Wel aan voorwaarden voldoen

Wilt u de willekeurige afschrijving toepassen dan moet u wel rekening houden met een aantal voorwaarden. Zo geldt de regeling alleen voor in 2023 aangeschafte bedrijfsmiddelen, en dus niet voor bijvoorbeeld machines die al in gebruik zijn genomen. U moet dus in het kalenderjaar 2023 verplichtingen aangaan voor de aanschaf of zogeheten voortbrengingskosten maken (bij een bedrijfsmiddel dat de onderneming zelf maakt). Uw onderneming moet het bedrijfsmiddel vervolgens vóór 1 januari 2026 in gebruik nemen.

Uitzonderingen op willekeurige afschrijving

Een aantal bedrijfsmiddelen zijn uitgezonderd van de willekeurige afschrijving, zoals gebouwen, schepen, vliegtuigen en bedrijfsmiddelen die bestemd zijn voor verhuur aan derden. Ook bedrijfsmiddelen waarop via een andere regeling – zoals de Vamil – willekeurig wordt afgeschreven zijn uitgesloten. Personenauto's die niet bestemd zijn voor beroepsvervoer vallen in principe ook niet onder de verruimde afschrijving. Wel is er een uitzondering voor personenauto's met een 'nulemissie'. Dat is een auto waarvan uit het kentekenregister blijkt dat de uitstoot nul gram CO₂ per kilometer is.

Verdere uitzonderingen zijn nog immateriële activa zoals vergunningen en goodwill, dieren en voor het openbaar verkeer openstaande wegen en paden, inclusief bruggen, viaducten, duikers en tunnels.

Welke kosten tellen mee?

Voor de afschrijving is het van belang om te weten welke kosten meetellen bij de investering in een bedrijfsmiddel. De Belastingdienst meldt dat in het algemeen deze bedragen samen de aanschafkosten vormen:

- aanschafprijs (exclusief BTW, als u de BTW kunt verrekenen. Zo niet, dan geldt de prijs inclusief BTW);
- aankoopkosten (denk aan notariskosten als u een bedrijfspand koopt);
- installatiekosten en kosten voor het bedrijfsklaar maken van het bedrijfsmiddel.

Als u nog subsidie krijgt op de aankoop, vermindert dat de aanschafkosten. Ook als u de subsidie pas achteraf krijgt.

Voorbeeldberekening

Een voorbeeld: U koopt een machine in 2023 van € 100.000. Deze heeft een gebruiksduur van vijf jaar en restwaarde van € 20.000. Als u de willekeurige afschrijving toepast is de afschrijving maximaal € 40.000 (50% van € 80.000). Daarnaast schrijft u jaarlijks € 8.000 regulier af (€ 40.000 / 5 jaar). Na vijf jaar heeft u € 80.000 afgeschreven. In 2023 schrijft u dus € 48.000 af. Hieruit blijkt dat het totaal aan afschrijvingen over de gehele levensduur van het bedrijfsmiddel niet verandert. De afschrijvingskosten heeft u zo dus deels naar voren gehaald.



Wat zijn de fiscale regels voor spaargeld eenmanszaak?

21 februari 2023

Wat kan ik doen met het spaargeld van mijn eenmanszaak? Gelden hier fiscale regels voor?

Antwoord

Voor het antwoord op uw vraag geldt de zogenoemde vermogensetikettering. Activa die een functie vervullen in uw onderneming worden tot het ondernemingsvermogen gerekend. Met betrekking tot liquiditeiten, spaarrekeningen en deposito's moet worden getoetst of u ze binnen afzienbare tijd nodig heeft ter financiering van investeringen in bedrijfsmiddelen of andere bedrijfsuitgaven (zoals het aflossen van zakelijke schulden). Zo niet, dan moet u deze tegoeden als duurzaam overtollig beschouwen en overhevelen naar box 3. Dit wordt in de praktijk wel eens vergeten omdat ondernemers vaak denken dat gelden die binnen de onderneming zijn verdiend tot de sfeer van die onderneming blijven behoren.

Uiteraard is het altijd aan te bevelen om enige extra reserve in de onderneming aan te houden, waarbij de inspecteur niet op de stoel van u als ondernemer mag gaan zitten. De inspecteur mag enkel marginaal toetsen: hij moet aannemelijk maken dat geen enkele andere ondernemer zoveel overtollig geld in de onderneming zou aanhouden. Het niet langer tot het ondernemingsvermogen rekenen van spaartegoeden kan overigens tot gevolg hebben dat er vanwege onvoldoende ondernemingsvermogen geen dotaties aan de oudedagsreserve kunnen plaatsvinden.

Aan de hand van een eenvoudig voorbeeld blijkt het voordeel van het hebben van banktegoeden in de onderneming in plaats van in box 3. Als ondernemer betaalt u maximaal 49,5% IB over uw winst. Van die winst is 14% vrijgesteld (mkb-winstvrijstelling). U betaalt dus effectief maximaal 42,6% belasting. Stel u heeft een bedrag van € 200.000 aan spaargeld in uw onderneming. De rente op uw zakelijke spaarrekening bedraagt 0,5%. Over deze rente betaalt u dan 42,6% belasting = € 426. Of dit gunstiger is dan het maximale tarief in box 3, hangt af van het percentage dat de Belastingdienst hanteert.



Verlenging compensatieregeling eHerkenning

21 februari 2023

Ondernemers die gebruikmaken van Mijn Belastingdienst Zakelijk om aangifte te doen, moeten inloggen met eHerkenning. U moet betalen voor de aanschaf van deze digitale sleutel. Om die reden is er een compensatieregeling opgetuigd, die onlangs voor twee jaar is verlengd. Die verlenging loopt door tot het moment dat er een nieuw kosteloos inlogmiddel is, belooft staatssecretaris Van Rij van Financiën. De overheid is op dit moment bezig met het ontwikkelen van een kosteloos publiek inlogmiddel. Het gaat om een inlogmiddel dat ondernemers en particulieren kunnen gebruiken als authenticatiemiddel voor het hele publiek domein. Dit blijkt uit het wetsvoorstel Wet digitale overheid, dat nu bij de Eerste Kamer ligt.



Rente over oude vordering gestaakte varkenshouder nagekomen bedrijfsbate

21 februari 2023

Hof Den Haag heeft beslist dat de rentevergoeding die een voormalig varkenshouder ontving, was ontvangen in de hoedanigheid van ondernemer en direct samenhang met de voormalige onderneming.

In de periode 1993-1998 moesten varkenshouders hun dieren laten inenten tegen de ziekte van Aujeszky. De tarieven daarvoor waren door het Landbouwschap vastgesteld in de Retributieverordening Bestrijding Ziekte van Aujeszky. De civiele kamer van Hof Den Haag besliste in 2009 dat de betalingen op basis van de Retributieverordening onverschuldigd waren geweest en moesten worden terugbetaald. Daarna werd doorgeprocedeerd over de rentevergoeding en besliste Rechtbank Den Haag dat de rente moest worden gecorrigeerd. Op 25 augustus 2016 ontving een voormalig varkenshouder een rentevergoeding van € 21.045 op zijn privérekening. De inspecteur belaste de rente als nagekomen bedrijfsbate. Rechtbank Den Haag besliste dat de rente terecht was belast als nagekomen bedrijfsbate.

Hof Den Haag (ECLI:NL:GHDHA:2022:2631) was het daar in hoger beroep mee eens. Het recht van terugvordering van de onverschuldigd betaalde heffingen was ontstaan vóórdát de varkenshouder zijn onderneming staakte. Bij de staking van een onderneming werd een tot het ondernemingsvermogen behorend activum overgebracht naar het privévermogen, tenzij sprake was van uit de ondernemings sfeer stammende onzekerheden over de afwikkeling van dat activum. In dat geval bleef het tot het verplichte ondernemingsvermogen behoren. Volgens het Hof was sprake van die uitzondering. De hoogte van de vordering, die rechtstreeks voortvloeide uit de uitoefening van de varkenshouderij, was namelijk pas vele jaren na de staking van de onderneming definitief geworden met een vaststellingsovereenkomst. Hierdoor behoorde de vordering uit onverschuldigde betaling volgens het Hof na de staking tot het ondernemingsvermogen en moesten de vruchten daarvan worden gerekend tot de voordelen uit die onderneming.

Commentaar

Op grond van het arrest van 2 mei 1956 kunnen baten die worden ontvangen na staking van een onderneming nog worden toegerekend aan de (voormalige) onderneming, omdat de afwikkeling van die onderneming nog niet is voltooid. Daarbij geldt geen begrenzing in tijd. Ook is niet van belang of later gerealiseerde baten voortvloeien uit aanspraken die ten tijde van de staking al bestonden of al bekend waren. De Hoge Raad besliste op 9 november 1960 (BNB 1961/37) dat een latere niet-voorzienbare uitkering die na het staken van de onderneming wordt ontvangen, moet worden belast in het jaar waarin deze wordt uitgekeerd.



IMSV niet € 500 maar € 50 per halfjaar in WOZ-zaak

21 februari 2023

Rechtbank Midden-Nederland verlaagt een immateriële schadevergoeding (IMSV) naar € 50 per halfjaar omdat volgens de Rechtbank geen sprake was van spanning en frustratie die het standaard bedrag van € 500 rechtvaardigde.

Een man maakte op 9 maart 2020 bezwaar tegen WOZ-waarden van zijn appartement voor 2019 en 2020. De gemeente verklaarde op 17 december 2020 het beroep tegen de beschikking voor 2019 wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk, en het bezwaar tegen de beschikking voor 2020 ongegrond. De man ging in beroep.

Rechtbank Midden-Nederland (ECLI:NL:RBMNE:2022:5547) was het met de gemeente eens dat het bezwaar voor 2019 te laat was en voor 2020 ongegrond. De Rechtbank was het wel met de man eens dat de redelijke termijn van berechting met ruim 9 maanden was overschreden en hij daarom recht had op een IMSV. Met betrekking tot de hoogte van de IMSV besliste de Rechtbank echter dat het huidige forfaitaire systeem te grofmazig was. Het verschil tussen het afwijzen van een IMSV bij een zaak met een financieel belang van maximaal € 15 enerzijds en het toekennen van minimaal € 500 als uitgangspunt bij alle andere zaken anderzijds, vond de Rechtbank te groot. De Rechtbank vond daarom dat er een differentiatie moest plaatsvinden bij het toekennen van schadevergoedingen bij overschrijding van de redelijke termijn. De Rechtbank stelde vast dat het in deze zaak ging het om een eenmalige belastingaanslag, die niet doorwerkt in de toekomst. De WOZ-waarde wordt immers ieder kalenderjaar opnieuw vastgesteld. De Rechtbank vond een schadevergoeding van € 50 per half jaar dat de redelijke termijn is overschreden daarom billijk. Afgerond leidde dat tot een IMSV van € 80.



Commentaar

Rechtbank Midden-Nederland zag het verder niet als haar taak om te beslissen over hoe de differentiatie verder vorm moet krijgen. Het is volgens de Rechtbank mogelijk dat de differentiatie zich in de rechtspraak verder ontwikkelt, waarbij bijvoorbeeld een als uitgangspunt te hanteren forfaitair tarief ontstaat voor de zaakstroom van reguliere WOZ-zaken. Ook is het mogelijk dat de wetgever zich opnieuw buigt over een wettelijke regeling hiervoor, zoals in het verleden is beoogd en waarbij zou worden voorzien in een wettelijke grondslag voor het opnemen van een forfaitair tarief in een algemene maatregel van bestuur. Het is aan de wetgever om deze handschoen op te pakken.



Hoe moet ik verhuurde panden in box 3 waarderen?

21 februari 2023

Hoe moet ik door mij verhuurde panden waarderen in box 3 van de IB? Mag ik daarbij ook rekening houden met een waardedrukkende factor vanwege de verhuur?

Antwoord

U moet woningen in box 3 in principe waarderen op de WOZ-waarde. Overige onroerende zaken (dus: niet-woningen) in box 3 moeten u waarderen op de waarde in het economisch verkeer (uitzondering voor verpachte landbouwgronden). Gangbaar hiervoor is de huurkapitalisatie, zeg maar tien tot veertien keer de (jaar)huur.

De wet biedt u nog wel enige tegemoetkoming op het nieuwe waarderingsvoorschrift voor woningen. U hoeft namelijk niet altijd de volledige WOZ-waarde aan te houden. Er mag namelijk in een tweetal gevallen rekening worden gehouden met een waardedrukkende factor. De eerste waardedrukkende factor geldt voor woningen die op erfpachtgrond staan. In die situatie kan de jaarlijkse erfpacht – de zogenoemde canon – gekapitaliseerd worden en op de WOZ-waarde door u in mindering worden gebracht. Wettelijk is deze waardevermindering vastgesteld op zeventien keer de jaarlijkse canon. De tweede waardedrukkende factor is van toepassing op (permanent) verhuurde woningen (en geldt dus niet voor een vakantiewoning die slechts af en toe wordt verhuurd) en waarbij de huurder ook huurbescherming geniet. Bij deze woningen mag u rekening houden met de huur als waardedrukkende factor, die wettelijk forfaitair is vastgesteld op een zogenoemde leegwaarderatio. Die leegwaarderatio is een vermenigvuldigingsfactor die afhankelijk is van de verhouding tussen de jaarlijkse huur en de WOZ-waarde van de verhuurde woning. Deze leegwaarderatio loopt van minimaal 73% (bij een verhouding huurprijs tot WOZ-waarde tot 1%) en loopt door tot maximaal 100% als de verhouding van de jaarlijkse huurprijs tot de WOZ-waarde hoger is dan 7%. Deze ratio mag u ook toepassen voor verpachte woningen.